

«Иккита бўлса ҳам», дедилар.

Битта ҳақида сўрамадик».

Бухорий, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

Бу савол ва шунга ўхшаган бошқа саволлар ҳозир биз ўрганаётган ҳадисларнинг зоҳирий маъносидан келиб чиққан. Ушбу ҳадисларни сиртдан ўрганган одамда «Бу дунёда нима бўлса ҳам қилиб юрган одам ўлгандан кейин орқасидан одамлар «Яхши эди», деб гувоҳлик берсалар жаннатий, бутун умрини тақво ва ибодат билан ўтказган одам ўлганидан кейин одамлар орқасидан, «Ёмон эди», деб гувоҳлик берса, дўзахий бўлиб кетаверар экан-да», деган хаёл пайдо бўлиши мумкин.

Аслида эса ундай эмас. Аввало, юқорида зикр қилинганидек, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам «Вожиб бўлди», дейишларидан олдин «Шундай эканлигини биласизми?» деб сўраганлар. Яъни маййитга берилган гувоҳлик воқеликка тўғри келиш-келмаслигини аввал суриштириб кўриб, кейин жаннат ёки дўзахнинг вожиб бўлганини айтганлар. Шунинг учун бундай ҳолатда тирикларнинг гувоҳлиги ўликларнинг амалига мос келиши керак деган шарт келиб чиқади.

Ўтган машҳур уламолардан Ибн ат-Тийн раҳматуллоҳи алайҳи:

«Бу иш саҳобаларга хосдир. Улар доимо ҳикмат билан гапирар эдилар», деган.

Шунингдек, «Бу иш ишончли ва тақводор кишиларга хос», деган уламолар ҳам бор.

Валлоҳу аълам.

«Зикр аҳлидан сўранг» китобидан